

Peterissa 12/III 99.

Rakas Pekka !

Yhden taas tallele sydämen käs-
kyä : "kirjaita Pekalle" -minä saattaa
se viipyä viikkoviikolla ja lopulta
rupean muistamaan että minä se olin
joka viimeksi kirjoitin - ja ihmit-
telemään : "miksi kukaan Pekka ei
enään kirjesseni vastaa".

Olen peräti ilainen kuin kir-
jeotani luomaisin itseni syyttöksi.
- ikään oli ajatella että sinä
olet syyllinen .

Muutin sydämonellisiin kiitos ter-
vetulleen kirjeesi edestä !

Vai siksen jii tällä kertaa ala-
koma matkasi .

Parasta on minustaakin, asiain nyky-
kannalla olla. Kukaan tarsi kansa-
saansa rakastava, nyt hennoksi läht-
teä Suomesta — sen asiain tukalim-
malla ollessa. Suomi parhain...

...sinoa tyydytykseni on; että olen
lapseni Suomaleni antanut
— että he saavat olla kansain
keuhkella tarmuansa kehittämässä, sen
surullisessa taistelossa — itkemissä —
taivomassa. X)

Yhävin kuuluminen tuotta
Ehkästä Suomestani, on se, että
riittä jö eripuraisuus on pääsyt tee-
melemaan sen yhteisvaimia.

Tänne asti on vaikea tiellä
ken, on oikeassa, ken väärässä.

Kaikessa tapauksessa: M. K. K.
on menettänyt sen ihailunsi jonka
eräs kirjaisena: "ulapalla" minussa
herätti.

+*) Suomen merkellisimpiä
hetkenä.

tan
Ole sydämeikkoini
Ehkästä järkeä kirjailijan
Tervehellä
kuin aikoo myöskin on
aisti ohuella

Arvelen ja epäillen myös paoli: prof:in Teoriansi
Oksanilla näinään Etkään järkeä nähtäväni tulla Pitämi?

Peräti olisin ollut ilainen jos tun-
tuunasi parit tähtäntiön ja puujab-
dit luskaseni. Tiedithän miten
teroitullut olet, milloin hyvässä.

Sydämeestäni teivon, että tuo
halu suudotaan herään ja ettet
sitte anna minikään tulla esteksi
matkallesi.

Eittäm teroellin on nuo elä-
män havainnot jita tänä talvena olen
kokenut. Muutoin olen kannoasi
samaa mieltä: Olo suhteitten täys
tyy pieli parata: "ettei olisi mäkän
puutetta, kylmää" j. n. e. k.

Joopahan saataisiin taas oikeu-
yhdessä pakista. On niin sulis-
tu tunta — ettei välillämme
ole mikään pikki — että vieläkin
mielipiteissämme on ehejää — —
ehkäpä entioläänkin eheämpää
se, kuin sieluja yhteen sitoa.

Lüsa Andersson ystävättäreni
asuu nykyisin Luonani. Hän
~~on~~ talansa ja liikkeensä.

Erittäin kehittävää on ollut
tämä hetkinen yhdessä-olomme.
Ulkomaalaisissa puheluissa joudumme
aina väittelyyn — joka sitte
päättyy — syletelyyn ja kyynelien
— itkemme vapaisuuttamme teis-
temme sylissä ...

Hänen suhteensa on kerrattava
uutinen: miekkonen on onnellis-
nen "marsian" — Hänensä viltat
vät pääsiäispyhinä (n. venäjän)
Tarempi myöhään kuin ei millin
kaan.

Mikähan Gerda kultaan
lienee mennyt, kuin ei enään
liti vanhaansa muistokkaan?

Olin melkeen itkennyt, kuin ei
ole kirjittään näkynyt. Ne muutet,
ne muutet.

H. Rosafarin kategeja lausottavasti on nykyisin parman puus-
pi i karia hälle munnakuita lausoinni.